

พระราชบัญญัติ
การจําหนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจําหนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจําหนองเรือและบุริมสิทธิทาง
ทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว มิให้นำมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่ง
พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาใช้บังคับแก่เรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปที่เดินด้วยเครื่อง
จักรกลไม่ว่าจะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และเป็นเรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเลตามกฎหมายข้อบังคับ
การตรวจเรือที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

“นายเรือ” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ

“คนประจำเรือ” หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

“ลูกเรือ” หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

“น้ำมัน” หมายความว่า น้ำมันดิบ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซลหนัก หรือน้ำมันหล่อลื่นซึ่งเป็นน้ำมันแร่จำพวกไฮโดรคาร์บอนที่ไม่สลายตัวโดยง่าย และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือหรือผู้รักษาการแทนนายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือกำหนดการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจ่านองเรือ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ห้ามมิให้จ่านองเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ การกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้นยอมเป็นโมฆะ

มาตรา ๗ การจ่านองเรือให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้บังคับแก่การจ่านองเรือตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สัญญาจ่านองเรือให้ระบุมูลหนี้และจำนวนหนี้ที่จ่านองเรื่อนั้นไว้เป็นประกัน

จำนวนหนี้ตามวรรคหนึ่ง จะระบุจำนวนเงินแน่นอนตรงตัวหรือจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่ได้เอาเรื่อนั้นตราไว้เป็นประกันก็ได้ และจะเป็นเงินไทยหรือเงินต่างประเทศก็ได้

มาตรา ๕ จำนองเรือให้ครอบคลุมไปถึงเครื่องอุปกรณ์ประจำเรือ และสิ่งของอื่นๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีไว้ประจำเรือ ไม่ว่าสิ่งดังกล่าวจะได้มีอยู่แล้วในเวลาที่จดทะเบียนจำนองหรือมีขึ้นในภายหลังก็ตาม ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้จำนองกับผู้รับจำนองจะตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยระบุข้อตกลงนั้นไว้ในสัญญาจำนอง

มาตรา ๑๐ ถ้าเรือที่จำนองสูญหายหรือเสียหาย ให้จำนองครอบคลุมไปถึงสิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้

(๑) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการกระทำละเมิดที่เป็นเหตุให้เรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบคลุมไปถึง สูญหายหรือเสียหาย

(๒) ค่าเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบคลุมไปถึง ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๓) ค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบคลุมไปถึงอันเนื่องมาจากการใช้เรือนั้นทำการช่วยเหลือกู้ภัย

(๔) ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบคลุมไปถึง

เมื่อเกิดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบโดยพลัน

ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งรู้ถึงการจำนองชำระหนี้แก่เจ้าของเรือนั้น เว้นแต่จะได้ออกกล่าวการชำระหนี้เป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนอง และผู้รับจำนองไม่คัดค้านการชำระหนี้เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว มิฉะนั้นลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบต่อผู้รับจำนอง

ส่วนที่ ๒

การทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองเรือ

มาตรา ๑๑ สัญญาจำนองเรือไทยต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ การจดทะเบียนจำนองเรือไทยให้จดทะเบียนที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยให้นายทะเบียนเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียน และให้จดไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

ในกรณีที่เจ้าของเรือไทยประสงค์จะจดทะเบียนจำนองเรือของตนที่ทำการนายทะเบียนเรืออื่น นอกจากที่ทำการนายทะเบียนเรือตามวรรคหนึ่ง หรือที่สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย

ให้นายทะเบียนเรืออื่นนั้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย แล้วแต่กรณี เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนโดยเหตุไว้ในใบทะเบียนแล้วส่งสำเนาให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยด่วน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้วให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือจดทะเบียนนั้นไว้ในสมุดทะเบียน

ให้นายทะเบียนเรือ และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนจำนองเรือตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ประสงค์จะจดทะเบียนจำนองเรือไทยในขณะที่เรือลำนั้นไม่อยู่ในประเทศไทยหรือไม่อยู่ในประเทศซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยที่จะทำการจดทะเบียน เจ้าของเรืออาจขอให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยสำหรับนำไปกับเรือระหว่างเวลาที่นำใบทะเบียนเรือไทยมาจดทะเบียนตามมาตรา ๑๒

การออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามวรรคหนึ่ง ให้หมายเหตุไว้ในใบแทนดังกล่าวด้วยว่า ใช้แทนใบทะเบียนเรือไทยในระหว่างการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนจำนองเรือดังกล่าวเท่านั้น แต่ให้มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกสิบวัน

ใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามมาตรานี้ให้มีผลเสมือนเป็นใบทะเบียนเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑๔ บุคคลใดเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว จะขอตรวจดูทะเบียนจำนองเรือเดินทะเลและเอกสารเกี่ยวกับการจำนองที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเก็บรักษาไว้หรือจะขอให้คัดสำเนาทะเบียนจำนองเรือเดินทะเลหรือเอกสารดังกล่าวพร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องก็ได้

ส่วนที่ ๓

ผลของการจำนองและการบังคับจำนอง

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๔ ผู้รับจำนองทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากเรือที่จำนองก่อนเจ้าหนี้บุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเจ้าหนี้อื่น ๆ ของเจ้าของเรือนั้น

มาตรา ๑๖ ผู้รับจำนองอาจฟ้องคดีต่อศาลขอให้บังคับจำนองได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ และผู้รับจำนองได้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ให้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรที่กำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้นแล้ว แต่ลูกหนี้มิได้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดนั้น

(๒) เมื่อเรือที่จำนองหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดสูญหายหรือเสียหาย เป็นเหตุให้ไม่เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมีได้เป็นเพราะความผิดของผู้จำนอง และผู้จำนองได้เสนอจะจำนองเรือลำอื่นหรือทรัพย์สินอื่นแทนหรือเพิ่มเติมให้มีราคาเพียงพอ หรือเสนอจะรับซ่อมแซมแก้ไขความเสียหายนั้น หรือจัดหามาแทนซึ่งสิ่งที่สูญหายไปนั้นภายในเวลาอันสมควร

(๓) ผู้จำนองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในสัญญาจำนอง ซึ่งตามสัญญาจำนองผู้รับจำนองอาจบังคับจำนองได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

มาตรา ๑๗ ในการฟ้องคดีบังคับจำนอง ผู้รับจำนองอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้

(๑) ผู้จำนองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด

(๒) ผู้รับจำนองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด หรือ

(๓) ยึดเรือที่จำนองออกขายทอดตลาด

ทั้งนี้ ศาลจะมีคำสั่งให้ดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต่อเมื่อผู้รับจำนองแสดงให้เห็นที่พอใจต่อศาลว่าการดำเนินการโดยวิธีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียมากกว่าการดำเนินการโดยวิธีตาม (๓)

มาตรา ๑๘ นอกจากการบังคับจำนองตามมาตรา ๑๗ แล้ว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีเรียกเอาเรือจำนองหลุดก็ได้ ภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ผู้จำนองไม่ได้แสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาเรือนั้นมากกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนอง

(๓) ไม่มีการจำนองรายอื่น และ

(๔) ไม่มีเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิทางทะเลร้องขอรับชำระหนี้ตามบุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา ๑๙ ถ้าเอาเรือที่จำนองออกขายหรือขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนอง หรือถ้าเอาเรือจำนองหลุดและเรือนั้นมีราคาน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนอง เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดให้ถือเป็นหนี้สามัญซึ่งผู้รับจำนองอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่ถ้าผู้จำนองไม่ได้เป็นลูกหนี้จะเรียกร้องจากผู้จำนองไม่ได้

มาตรา ๒๐ กำฟ้องเกี่ยวกับการจ้างเรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอต่อศาลดังต่อไปนี้
คือ

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทำการกักเรือไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ
ให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

(๒) ในกรณีที่ไม่ได้มีการกักเรือตาม (๑) ให้เสนอต่อศาลแพ่ง

มาตรา ๒๑ สัญญาซึ่งเจ้าของเรือที่มีใช้เรือไทยเอาเรือของตนตราไว้แก่บุคคลอื่นเพื่อเป็น
ประกันการชำระหนี้ ให้ถือว่าเป็นการจ้างที่อาจบังคับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอยู่ภายใต้เงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(๑) สัญญานั้นได้ทำขึ้นโดยมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแห่งประเทศที่เรือนั้น
ได้จดทะเบียนไว้

(๒) ได้มีการจดทะเบียนสัญญาดังกล่าวไว้ในทะเบียนซึ่งอนุญาตให้บุคคลทั่วไป
ตรวจดูได้ ณ ที่ทำการของรัฐที่มีหน้าที่รับจดทะเบียนสัญญาเช่นนั้น และ

(๓) เป็นกรณีที่โจทก์อาจเสนอคำฟ้องต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยการกักเรือ หรือกฎหมายอื่น

หมวด ๒

บุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา ๒๒ ผู้ใดมีสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับเรือลำหนึ่งลำใด และมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้น
มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

(๑) สิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการทำงานในฐานะนายเรือ ลูกเรือหรือคนประจำเรือ
ของเรือลำนั้น

(๒) สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บของบุคคลใด ๆ ที่เกิดจาก
การดำเนินงานของเรือลำนั้น

(๓) สิทธิเรียกร้องเอาค่าตอบแทนในการช่วยเหลือกู้ภัยเรือลำนั้น

(๔) สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดที่เกิดจากการดำเนินงานของเรือลำนั้น แต่ไม่
รวมถึงสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า และสิ่งของของผู้โดยสารที่อยู่ในเรือ
ลำนั้น

สิทธิเรียกร้องตาม (๒) หรือ (๔) ที่เกิดจากมลพิษน้ำมัน วัตถุกำมันตรังสี กำมันตภาพรังสี และวัตถุนิวเคลียร์ ไม่ก่อให้เกิดบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

มาตรา ๒๓ ให้เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเลมีสิทธิได้รับชำระหนี้อันค้างชำระแก่ตนจากเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเล ก่อนเจ้าหนี้อื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจะเป็นเจ้าของเรือหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๒๔ บุริมสิทธิทางทะเลตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน และให้ได้ผลก่อนสิทธิจำนองตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มิบุริมสิทธิทางทะเลหลายรายแย้งกัน ให้บุริมสิทธิทางทะเลเหล่านั้น ได้ผลก่อนหลังตามที่เรียงลำดับไว้ในมาตรา ๒๒ เว้นแต่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทน การช่วยเหลือกู้ภัย ให้ได้ผลก่อนบุริมสิทธิทางทะเลอื่น ๆ เหนือเรือที่มีอยู่แล้วก่อนเริ่มปฏิบัติการช่วยเหลือกู้ภัยนั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีบุริมสิทธิทางทะเลในลำดับเดียวกัน ให้บุคคลเหล่านั้นได้รับชำระหนี้ตามอัตราส่วนแห่งจำนวนเงินที่ตนเป็นเจ้าของ

ในกรณีที่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยเกิดขึ้นหลายครั้ง ให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นครั้งสุดท้ายได้ผลก่อนตามลำดับ ทั้งนี้ ให้ถือว่าบุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยได้เกิดขึ้นในวันที่ปฏิบัติการช่วยเหลือกู้ภัยได้เสร็จสิ้นลง

มาตรา ๒๕ ในการบังคับตามบุริมสิทธิทางทะเล ให้นำเงินที่ได้จากการขายเรือชำระค่าฤชาธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการกักหรือยึดและขายเรือ ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเรือนับแต่เวลาที่ได้กักหรือยึดเรือนั้น ค่าใช้จ่ายในการส่งตัวคนประจำเรือกลับถิ่นฐาน และค่าใช้จ่ายในการจัดสรรเงินจำนวนดังกล่าว ตามลำดับเสียก่อนแล้วจึงจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้แก่เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องซึ่งมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้น มีลักษณะตาม มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมีบุริมสิทธิทางทะเลเช่นเดียวกับผู้โอน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำใดเกิดขึ้นแล้ว การทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์เรือลำนั้นให้แก่บุคคลใด ๆ ต่อไปไม่ทำให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นแล้วนั้นระงับสิ้นไป เว้นแต่กรณีที่ผู้รับโอนได้ดำเนินการแจ้งให้เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเลยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับโอนภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง แต่เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเลไม่ได้ยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับโอนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุริมสิทธิทางทะเลเป็นอันระงับสิ้นไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันและปิดประกาศไว้ดังนี้

(๑) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นที่เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้น กับที่กองทะเบียนเรือ กรมเจ้าท่า

(๒) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือต่างประเทศมาจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนที่จะจดทะเบียนหรือได้จดทะเบียนเรื่อนั้นเป็นเรือไทย กับที่กองทะเบียนเรือ กรมเจ้าท่า

มาตรา ๒๘ นอกจากกรณีตามมาตรา ๒๗ บุริมสิทธิทางทะเลจะรับสินไปเมื่อ

(๑) พ้นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่บุริมสิทธิทางทะเลนั้นได้เกิดขึ้น

(๒) ได้ขายเรือไปตามคำสั่งศาล ในกรณีเช่นนี้ให้เงินที่ได้จากการขายเรื่อนั้นตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเลแทน

(๓) ผู้รับจำนองเอาเรือจำนองหลุด

(๔) มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดให้รับเรื่อนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๙ บทบัญญัติมาตรา ๖ ไม่กระทบกระเทือนถึงการจำนำเรือไทยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การจำนองเรือไทยที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการจำนองตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจำนอง
- (๑) เรือขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ตันกรอส

ครั้งละ ๕๐๐ บาท
- (๒) เรือขนาดเกิน ๑๐๐ ตันกรอส

แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตันกรอส

ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๓) เรือขนาดเกิน ๒๐๐ ตันกรอสขึ้นไป

ตันกรอสละ ๑๐ บาท

แต่ครั้งหนึ่งไม่เกิน

ลำละ ๒๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก้ไขความในสัญญาจำนอง
- (๑) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์

ครั้งละ ๒๐ บาท
- (๒) เพิ่มทุนทรัพย์

หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท

๕๐ บาท

หนึ่งหมื่นบาทหลัง

หมื่นละ ๒๐ บาท

เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหนึ่งหมื่นบาท

แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน

๕๐๐ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมการคัดสำเนาหลักฐาน
- (๑) หนึ่งร้อยคำแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยคำ

๑๐ บาท
- (๒) หนึ่งร้อยคำหลัง

ร้อยละ ๑ บาท

เศษของหนึ่งร้อยคำให้นับเป็นหนึ่งร้อยคำ
๔. ค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทย
- ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๕. ค่าธรรมเนียมอื่น
- ครั้งละหรือฉบับละ ๕๐ บาท

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการจำหน่ายเรือเดินทะเลและ
บริมสิทธิเหนือเรือเดินทะเลได้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำหน่ายและบริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับ แต่โดยที่กิจการเรือเดินทะเลมีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนที่ไปมาในน่านน้ำของประเทศ
ต่าง ๆ เกือบตลอดเวลา การนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับจึงไม่เหมาะสม จำเป็น
ต้องแยกการจำหน่ายเรือเดินทะเลและบริมสิทธิพิเศษเหนือเรือเดินทะเลออกจากกฎหมายว่าด้วยเรือไทยซึ่งยังคง
บังคับตามบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยสมควรให้มีกฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการ
จำหน่ายเรือเดินทะเลโดยตรง และกำหนดบริมสิทธิทางทะเลขึ้นไว้โดยเฉพาะสำหรับเรือเดินทะเลเพื่อประโยชน์
ในการพัฒนาพาณิชย์นาวีของไทย และคุ้มครองบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับเรือเดินทะเลได้อย่างเหมาะสม
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้